

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1944

Nummer 20

Maj

Erindringer fra min Skoletid i Odense Katedralskole i Slutningen af forrige Aarhundrede

Af Postmester ved Østerbro Postkontor,
cand. polit. *Aage Trojel*

I Sommerferien 1895 var min Far blevet forflyttet fra et Præsteembede ved Nyborg til Søllinge, beliggende i Nærheden af en af Stationsbyerne paa Sydfynske Jernbane, og dermed var det givet, at min Skolegang i Nyborg Realskole maatte ophøre, og at et nyt Skoleafsnit i Odense Katedralskole skulde begynde. Den 21. August rejste min Far og jeg til Odense, hvor vi i den nye, imponerende Skolebygning, som var indviet Aaret før, henvendte os til Skolens højt ansete Rektor P. Petersen. Efter Prøven var Rektor villig til at optage mig i Skolens 3. Klasse, men da Flytningen til Søllinge tidligst kunde foregaa 1. Oktober, gik han efter nogle Forhandlinger med til, at saafremt jeg ved en Prøve nævnte Dag i Latin og Græsk kunde dokumentere at være i Stand til at følge Undervisningen i disse Fag, vilde Optagelsen kunne udskydes til dette Tidspunkt.

I det sidste Aarstid havde jeg læst Latin hos en af Lærerne ved Nyborg Realskole, han var cand. philol. med non contemendus, og hans Undervisning i de 2 klassiske Sprog var meget pauver. Da min Far og jeg igen indfandt os den 1. Oktober, blev jeg eksamineret af Jacobsen (Kybbi) i noget af Cornelius Nepos, og Resultatet blev, at Rektor meddelte, at jeg kun kunde optages i 2. Klasse. Min Far udbad sig Betæknings-tid, og jeg husker tydeligt den følgende Time, da min Far og jeg i stille, sivende Efter-aarsregn spadserede omkring mellem de faldende Blade og Kviste i den aflukkede Kongens Have drøftende Situationen. Naa, Resultatet blev, efter at forskellige Planer var udkastede og igen opgivne, at Tilbudet blev modtaget med Resignation, og dermed begyndte mine 5 Skoleaar i Odense Katedralskole.

Skønt Nyborg Realskole i Undervisnings-

kredse havde et særdeles anset Navn, var det dog en meget stor Forskel at komme fra denne over i Odense Kathedralskole, ikke saa meget Lokalerne, idet Nyborg Realskole var installeret i en ny, flot Bygning, opført 1888, men Undervisningen og Lærerkræfterne.

I Nyborg var hele Undervisningen lige fra Inspektøren til Sjettelæreren baseret paa Pryglesystem, og bortset fra Inspektørens Danskimer bar den øvrige Undervisning Præg af, at Lærerne manglede eller kun i ringe Grad besad akademisk Dannelse. Lærerne i Nyborg var ogsaa paavirket af det økonomiske Tryk, under hvilket de maatte arbejde — Førstelærerens Løn var 1800 Kr. — og af de smaa Provinsforhold i den lille Fæstningsby inden for Voldene.

Der var straks en hel anden Aand og Tone over Odense Kathedralskole, Undervisningen var præget af den store Philologikum, som de fleste af Lærerkræfterne havde gennemgaaet, og selvom der kunde vanke nogle Lussinger, var en isystemsæt Prygleafstrafning ganske ukendt, der var højere til Loftet og renere Luft end i Realskolen.

Da jeg kom ind i Kathedralskolen, var Elevantallet c. 190, da jeg gik ud af Skolen, var det dalet til c. 165, dog havde Odense Kathedralskole stadig det næsthøjeste Elevantal af Statsskolerne (Metropolitanskolen c. 200); der var ialt 12 Statsskoler plus Sorø og Herlufsholm. De 4 nederste Klasser var delt i A og B, Realisterne (de Elever, der skulde tage Præliminæreksamen) fulgte Undervisningen i B. Jeg kom altsaa ind i 2. Klasse og blev anbragt i dennes Afdeling A, ialt var vi i 2. Klasse 37 Elever (30 studerende og 7 Realister); af de 30 var vi kun 11 tilbage, der tog Artium i Sommeren 1900. Skolens Inspektør var Adjunkt Zerlang, han var Rektors højre Haand, hvad hans administrative Evner naturligt prædestinerede

ham til, og var egentlig den eneste af de daværende Lærere, som kunde udpeges som et udpræget Rektoremne, han var rask, hurtig og bestemt, var der Vrøvl, faldt Lussingen omgaaende og præcist. Jeg havde ham i 2. Klasse i Latin, og jeg mindes endnu med Rædsel Kerrn og Krebs's Lærebog. I Matematik underviste Simeon Larsen (Cronfelt), som førte os op til 4. Klasses Hovedeksamen, vi kunde godt lide Larsen, men han havde bedst Evne til at omgaa os i de mindre Klasser, han var en flittig, omhyggelig Lærer, men det hed sig dog, at Nielsen (Nille), som havde den anden Afdeling i Matematik, havde en nok saa god pædagogisk Evne til at lukke Øjne og Øren op for Matematikens Hemmeligheder. I 2. Klasse havde vi desuden Larsen i Dansk, hvor vi efter at han havde deklameret Plougs Digt: I Nord er Vikingaanden født og baaren, her diede den Havets fulde Bryst! bagefter skulde lære det udenad; det var nu sværere, for noget egentlig Digt for Børn var det jo ikke. Ved Juletid fik vi ham til Afløsning for Læsebogen til at fortælle Historier, hvad han havde gode Evner til, en af dem hed: Hvad der fandtes i Hr. Larsens Skrivebordsskuffe! Indholdet erindrer jeg dog ikke. Som Kvittring medbragte vi til den sidste Time før Jul hver en Marcipangris i Julegave. Naa, Larsen havde en stor Børneflokk, saa Grisene er sikkert hurtigt forsvundne. I de første Par Maaneder jeg var i Kathedralskolen, havde vi Kaptajn Winge i Fransk, han var en meget ilter og levende Lærer, jeg hører ham endnu slynge ud: Hvad hedder det i futur passé? Han blev forflyttet til Generalstaben, blev senere Oberstlieutenant, Chef for Gardens Forstærkningsbatalion og Kammerherre. Paa Østerbro har jeg mødt ham mange Gange, jeg tror saa sent som i 1939, da han var i Slutningen af 80'erne, ganske vist noget duknakket og sam-

menbøjet, men man var dog ikke i Tvivl om, at man havde en gammel Officer for sig; af og til tænkte jeg paa at gaa hen og hilse paa ham, men opgav det igen, en Situation, som jeg ogsaa har været i med andre af mine gamle Lærere. Han blev efterfulgt af Bardram, der som nybagt Kandidat var vendt tilbage til Odense og blevet Lærer ved Gjersings Realskole, ham havde vi saa i 3. Klasse med, indtil Zerlang overtog Franskundervisningen de sidste 3 Aar. Bardram var en flink og rar Lærer, flittig og dygtig, men paa det Tidspunkt i nogen Grad præget af, at han for ikke saa mange Aar siden selv havde været Elev paa Skolen.

Naar man først er blevet 14—15 Aar, har man ikke den Evne til at kunne skaffe sig Kammerater, som medens man er yngre. I Nyborg Realskole havde jeg haft forskellige gode Klassekammerater, i hvis Hjem jeg hyppigt kom, og som ogsaa tit besøgte min Fars Præstegaard. I den Retning betød Overgangen til Odense en stor Forandring. Naar jeg gennemgaar de 37 Elever i min Klasse, var der egentlig kun en eneste, som jeg sluttede mig til, nemlig Halvor Jessen, den senere Chef for 1. Regiment og bekendte Militærforfatter.

Nu var Forholdene jo heller ikke gunstige i saa Henseende, idet jeg tog frem og tilbage med Toget hver Dag. Det var iøvrigt heller ikke heldigt for Lektuelæsningen, der blev ofte lidt for meget, der skulde gemmes til om Morgenens i Toget, og Læsningen dør var ikke meget værd. Det blev egentlig Jernbaneturene, der kom til at knytte Jessen og mig til hinanden, ganske vist rejste han daglig frem og tilbage med Statsbanerne, men vore Eftermiddagstog gik nogenlunde samtidig, og henne i 2. Klasses Ventesal paa Statsbanerne tog vi da i Forening det første vue over Lektierne til den næste Dag.

Fra Eksamen i 1896 mindes jeg meget

tydeligt to Episoder. Først under den skriftlige Del, da vi en Morgen havde latinsk Stil med Mads som Tilsynsførende. Da der var gaaet $\frac{1}{2}$ Times Tid, sendte Mads en af os op paa Lærerværelset for at se, om der tilfældig skulde være en Lærer, men nej, saa ned i Kælderen at hente »Delle«, Mads havde faaet Mavepine og maatte øjeblikkelig i Gaarden. Delle kom op paa svedende Strømpe sokker og fik strenge Instrukser om, hvorledes han skulde forholde sig som Tilsynsførende, men næppe var Mads ude af Døren, førend der blev et syndigt Halløj og Snyderi. Naa, det var jo kun i 2. Klasse, saa der blev ikke Tale om at skrive Stilen om, men jeg husker endnu Zerlangs syrlige Smil, da han meddelte mig, at jeg havde faaet mg+, medens min faste Maanedskarakter var g.

Den anden Episode stammer fra Geografien. I dette Fag havde vi Wilhjelm, som med en næsten pinlig Nøjagtighed forlangte Bogens Ord gengivet. Det var saamænd gaaet meget godt til daglig, den enkelte Lektie havde jeg ikke haft nogen Vanskelighed med. Til Eksamen kunde man jo ikke være afhængig af Togene, og jeg husker, at jeg Dagen før, vi om Morgenens skulde op i Geografi, var rejst til Odense og boede paa Højskolehjemmet, hvor Jessen var i samme Anledning. Vi repeterede selvfølgelig Geografi sammen om Aftenen, og ved gensidige Afhøringer kom vi til det Resultat, at vi vist egentlig ikke rigtig havde noget Overblik over Stoffet.

Det var med noget bange Anelser, at vi næste Morgen vandrede om paa Skolen. Jessen var oppe som første Mand og var forholdsvis blank, men værre blev det, da jeg kom til det grønne Bord og trak en Seddel, hvorpaa der stod: Bagindien, jeg forsøgte at slynge noget ud om »Mekong, Menam, o. s. v.«, men gik derpaa i Staa, Wilhjelm

stirrede uheldsvangert paa mig, og efter en længere Pause spurgte han mig om, hvad der blev udført fra Bagindien, intel Svar, hvorpaa han med en betegnende Gestus brølede »Ris«!

De fleste andre Præstationer laa ikke meget højere. Efter Censuren kom Wilhjelms ud, og efter at have udslynget, at ingen af os nogensinde vilde faa 4. Klasses Hovedeksamen, meddelte han, at Jessen havde faaet tg? og Trojel mdl.

Ved Oprykningen i 3. Klasse blev Undervisningen delt, idet man maatte vælge mellem at følge Undervisningen som sproglig-historisk eller matematisk-naturvidenskabelig Studerende, populært kaldet »Græker« eller »Matematiker«. Jeg blev Græker og fik derved Gredsted til Lærer 4 Aar i Græsk og tillige i Historie de 2 sidste Aar; i Tysk fik vi nu Skouboe og i Latin Jacobsen. Den bekendte Politiker og Skolemand, Vilhelm Rasmussen, som var blevet Student fra Odense i Slutningen af 80'erne, har i sine Barndoms- og Skoleerindringer givet et usympatisk og fordrejet Billede af Kybbi, om hvem man vel nok kan sige, at han var den mest originale af Lærerne paa min Tid. Ganske vist var vi forfærdelig bange for Kybbi, dog ikke fordi han var slem til at slaa, men paa Grund af hans vanvittige Hidsighed. Han var en ualmindelig fin Filolog med en meget stor Embedseksamen, og der er ingen Tvivl om, at det ligefrem var ham en Pine og Plage at høre paa de Dumheder og Fejl, som kunde vælte ud af os. Han brugte aldrig Lærebøgerne, dem kunde han udenad, og straks fra Timens Begyndelse tog han Opstilling henne ved et af Vinduerne, og der skulde ikke meget til, inden hans Raseri gav sig Udslag i, at enten blev Gardinsnoren revet i Stykker eller Gardinet revet ned med et forfærdeligt Brag, og »Maa-

deligerne« og »Sletterne« regnede ned over os. En af hans staaende Vendinger var: Han er en dum Dring, han skulde hellere tage ud paa Landet og vogte Gis — Kunstpause — dog nej, det vilde hurtigt vise sig, at Gissene vilde være ham for kloge! Vi havde alle den største Respekt for Kybbi, og trods hans koleriske Væsen tror jeg egentlig, at de fleste ganske godt kunde lide ham, jeg husker saaledes, at vi den sidste Skoledag inden Eksamen i 3. Klasse hver havde taget en Rose med til ham. Maaske har vi ogsaa haft en Følelse af, at vi stod overfor et Menneske, som førte en ensom og trist Tilværelse, hvad man absolut maatte faa Indtrykket af, naar man saa ham snige sig langs Husrækkerne paa Gaden paa en underlig, menneskesky Maade, og hvad man iøvrigt ogsaa fik bekræftet, naar man kom op paa hans 2 Værelser Ungkarlejlighed paa en Kvist skraas overfor Sydfynske Banegaard; hvor gjorde den et trist og uhyggeligt Indtryk fyldt med støvede Bøger fra Gulv til Loft og med tomme Cigarkasser. Kybbi tog tidligt sin Afsked, vistnok allerede 1902 eller 1903, og flyttede til en af de gamle Gader paa Christianshavn. Da jeg selv nogle Aar efter kom til at bo i det nye Amagerbrokvarter, mødte jeg tit Kybbi aldeles som jeg saa ham i min Skoletid med Cigarstumpen i Munden, Hovedet paa Sned og snigende sig menneskesky af Sted langs Husrækkerne; man fik instinktivt det Indtryk, at han godt kendte En, men absolut ikke ønskede at man skulde hilse paa ham. Der gik Rygter om, at han i sin Ungdom havde lidt Skibbrud paa det erotiske Omraade, et af dem fortalte, at han havde set sin Forlovede indebrænde uden at kunne komme hende til Hjælp, og at han derefter paa en Nat var bleven hvidhaaret. Han hørte i hvert Fald til de Mennesker, der nok kunde sætte en Drengfantasi i Bevægelse, og man nærede

ikke Tvivl om, at man stod overfor et ulykkeligt Menneske.

Skouboe var i mine Øjne en ret middelmaadig Lærer, men det maa vistnok ses paa Baggrund af, at han paa den Tid, skønt endnu kun i Slutningen af 40'erne, var aflægs og hypokonder; jeg fik ham igen i 5. Klasse i Dansk Stil og Litteraturhistorie det sidste Aar han var Lærer ved Skolen, inden han i Sommeren 1899 blev Viceprovst paa Regensen. Hvad der svækkede hans Undervisning var ogsaa, at han omtrent var blind, han sad derfor aldrig paa Katederet, men midt nede i Klassen, hvor de fleste i hans Timer forberedte sig til de følgende, og de, der blev eksaminerede, efter bedste Evne konfererede med Grammatiken og andre Hjælpemidler. Ej heller hans Litteraturhistorieundervisning har hos mig bevaret noget Indtryk af Lyst til at søge at paavirke os til at faa Interesse for dansk Litteratur, og hans Stileundervisning var gammeldags og uden Udsyn; ved de fleste frie Stile kendte man Recepten, og man vidste, at jo mere man traadte de gamle Stier og anvendte de gængse Slagord, desto større var Udsigten til, at man kunde faa den fineste Karakter, Skouboe gav, og som i Marginen af Stilebogen betegnedes med p. M. (pænt Menneske!) At dømme efter tidligere Artikler her i Tidsskriftet har Skouboe nok i sine yngre Dage været mere vital; hans Vid og Lune kunde endnu en enkelt Gang blusse op, f. Eks. var det ham, der træffende hæftede Navnet »Marchallen« paa den senere omtalte Elev.

Gredsted var den af Lærerne, som havde det bedste pædagogiske Tag paa at omgaas os; han var Mand for at faa Begyndelsesgrundene i Græsk slaaet fast, saa at de sad der, Bøjningerne, Verbernes Tider, Pronominerne, alt blev sat paa Melodi, og saa gik det løs i Kor. Gredsteds Evne kom dog navn-

lig frem i de øverste Klasser, hvor han var den af Lærerne, der bedst forstod, at vi foruden at være Elever ogsaa var unge Mennesker, for hvem der var en anden Verden end den indenfor Skolemurene.

Ved Eksamen i 3. Klasse lavede jeg Skandale i Religion; vi brugte Assens' Bibelhistorie, som jeg syntes var nederdrægtig svær, og saa selvfølgelig Balslevs Forklaring. Pastor Grove-Rasmussen ved St. Hans Kirke var Censor; hvad jeg var oppe i, erindrer jeg ikke, men jeg var vistnok i Bunden med Hensyn til Præstation, og den blev da ogsaa kun honoreret med godt; vi havde været oppe om Eftermiddagen, og jeg maatte derfor blive ude i Odense til det sene Aftentog. Ved Højby St. skulde mine Forældre støde til, idet de havde været til Præstekonvent hos den nuværende Søborg-Præst Theodor Leths Far, som var Præst i Allerup. Jeg var desværre ikke snedig nok til at gemme mig i Toget, og jeg erindrer, hvorledes Pastor Koch i Herringe, Pastor Hjort i Ryslinge (begge gamle Odensestudenter) og Pastor Bang i Ringe, alle 3 med Fruer, saa med nogen Betænkelighed paa min Far og Mor, da jeg maatte ud med Sproget og fortælle om min Vandgang i Religion.

Det vil være rimeligt her at omtale Religionslæreren, cand. theol Niels Teisen, som desuden underviste i Dansk og Historie i de mindre Klasser. Teisen var paa det Tidspunkt vel nok udadtil den mest kendte af Lærerne. Han udfoldede en ret produktiv Virksomhed som Religionsfilosof, vistnok stærkt paavirket af Søren Kierkegaard, endvidere havde han flere Gange holdt det indledende Foredrag ved Stiftskonventerne; saa vidt jeg husker, gik han for at være rationalistisk præget. Hans Forfattervirksomhed havde, sagdes det, sit Udspring fra en ulykkelig Familiebegivenhed, som havde gjort ham til Grubler og Tænker, og han havde

navnlig kastet sig over Studiet af den evige Fordømmelselære og Læren om Helvede, idet han ganske bestemt afviste Tanken herom.

I hans Skolegerning kom det frem derved, at vi overalt i Bibelhistorien og Forklaringen, hvor det græske Ord »gehenna« var blevet oversat til »Helvede«, skulde rette det til »de Dødes Rige«, men jeg tror nok, at vi var ret ligeglade, om der stod det ene eller det andet, kun følte vi en vis Tilfredsstillelse ved at rette i Assens og Balslev, det var, som om vi fik Hævn over det sure Arbejde med at pløje os igennem dem.

Som Lærer var han ganske jævn, der var intet fængslende ved hans Undervisning, det var Dagen og Vejen, men mærkeligt nok var det mest i Religionstimerne, at han uddelte sine frygtede Lussinger, han ligefrem bankede Skriftstederne og Katekismusen ind i Hovedet paa os; hans staaende Vending var: Vend Fadet til! og saa suste der en Lussing, som man ikke glemte den første Times Tid.

Efter Sommerferien 1897 begyndte det nye Skoleaar i 4. Klasse som sædvanligt den 19. August, men samtidigt traadte der i Forbindelse med Nyborg-Ringe-Banens Aabning en ny Køreplan i Kraft, hvorved Morgentoget først kom til Odense 8³/₄. Nu laa imidlertid Timeplanen ret heldigt, idet Timerne fra 8—9 kun ramte 2 Fag, idet vi i 3 ugentlige Timer havde Græsk og i de 3 andre Latin. Det blev derefter aftalt, at jeg skulde læse privat hos Kybbi (Latin) og hos Gredsted (Græsk). Det formede sig noget forskelligt, idet Timerne hos Kybbi foregik i Klasseværelset og kun varede i godt 1 Kvarter 2 Gange om Ugen, saa at jeg kunde komme hjem med Toget 2,30, hos Gredsted derimod var det 1 Time hver Gang hjemme hos ham selv; disse Dage maatte jeg saa blive derude til 4,45. Overhøringerne hos Kybbi var min Skræk, han kom farende ind,

indtog sin sædvanlige Plads ved Gardinsnoeren, og inden 5 Minutter havde han som Regel arbejdet sig op til Højdepunktet af Raseri, naar saa Klokken var 2,20, sagde han i en determineret Tone: Nu kan han gaa sin Vej, saa at han kan naa Toget! og jeg ud ad Døren som en Raket.

Kybbi vilde ikke have noget Honorar for disse Overhøringer, og til Jul forærede min Far ham da en Kasse Cigarer. Jeg opbevarer endnu det Brev, som han i den Anledning sendte min Far, og som viste den Interesse, han i Virkeligheden altid følte for sine Elever bag alt det koleriske og opbrusende.

Helt anderledes formede Timerne sig hos Gredsted; det var med større Tryghed jeg begav mig op til ham, som boede midt i Kongensgade oven over den af alle Elever velkendte Antikvarboghandler, der gik under Navnet Knud Gris. Naar jeg kom, havde Gredsted lige spist til Middag, fik saa sin Kaffe bragt over i Studereværelset, i Reglen fik jeg en Kop med, Agner eller Thorvald blev sendt ned efter »3 til 20« — tro nu ikke, at det var en daarlig Cigar! — hvoraf jeg fik den ene, og saa dyrkede vi Græsken, men rigtignok med mange Indskudsbemærkninger om Skolen, Lærerne, Eleverne, de unge Damer hos Frk. Winteler og Dagens øvrige brændende Spørgsmaal. Jeg har senere tit tænkt paa, at det egentlig var forbavsende, hvor frisk, fornøjelig, umiddelbar og forstaaende Gredsted kunde være efter 6 Timers Skolearbejde og med den ret store Børneflokk i Hjemmet, som jo ogsaa nok skulde give ham noget at tænke paa, alene at skulle skaffe Føden til de mange Munde; men aldrig nogen Sinde traf jeg ham uoplagt, deprimeret eller træt. Forbindelsen med Gredsted bevarede jeg gennem mange Aar, der var ikke mange Ferier i min Studentertid, hvor jeg ikke aflagde ham Besøg, ligesom jeg ogsaa har Breve fra ham

fra dette Tidsrum. Da jeg i Januar 1906 opholdt mig i Odense som Volontør paa Postkontoret, fejrede Gredsted sit 25 Aars Jubilæum, ved hvilken Lejlighed han havde en Middag for sine Kolleger og havde inviteret mig med som gammel Elevrepræsentant.

I de 3 øverste Klasser havde vi Halvaars-eksamen fra c. 20. Januar til c. 5. Februar. Værdien af disse Eksaminer er jeg nu noget skeptisk overfor, jeg tror nok, at de c. 3 Ugers Undervisning, som vi gik Glip af, vilde have været nok saa heldig for vor Hel-aarseksamen, men set fra et Elevstandpunkt bragte det jo altid lidt Afveksling i den daglige Trædemølle.

Mine Overhøringstimer hos Kybbi og Gredsted maa nu aabenbart alligevel ikke rigtig have baaret Frugt, for til Halvaars-eksamenen fik jeg $tg \div$ i Latin mundtlig og $tg +$ i Græsk, det samlede Resultat blev $49\frac{2}{3}$ Points, medens der til Opflytning i 5. Klasse krævedes 55 Points.

Nogle Dage efter det daglige Skolelivs Begyndelse kom Rektor ind i Græsktimen og kaldte mig ind paa Lærerværelset. Det var en meget ubehagelig Oplevelse. Det var et i høj Grad koldt og objektivt Blik, der bag Brillerne maalte mig fra øverst til nederst, og efter den bekendte Rømning væltede der en sand Tordentale ned over mig sluttende med de Ord: Og saa har du oven i Købet en endnu daarligere Karakter i Latin mundtlig end i Latin skriftlig, du maa jo være doven — luddoven!

Jeg har endnu liggende et lille Hæfte i fint Shirtingsbind, hvorpaa der paa 1. Side staar: Eksamensskema for Aage Trojel til 4. Klasses Hovedeksamen; derpaa en Fortegnelse over Fagene (ialt 10, men 11 Karakterer, idet Latin skriftligt og mundtligt blev sammenlagt og beregnet som Dobbelt-karakter), en nøjagtig Opgivelse af Pensa i

de enkelte Fag og en Læseplan fra d. 26. Maj, da vi fik Læseferie, til d. 10. Juni, da skriftlig Eksamen begyndte. Med Læseplanen gik det vist nok til en vis Grad i Lighed med, hvad der staar i Adam Homo: »Hvad er et Forsæt, man vil det erfare —«

Skriftlig Eksamen begyndte med Dansk Stil, hvor Opgaven lød paa: De betydningsfuldeste historiske Minder, som knytter sig til danske Provinsbyer, og fortsattes de følgende Dage med aritmetiske og geometriske Opgaver samt latinsk Stil.

Den 21. Juni begyndte mundtlig Eksamen og den 12. Juli havde vi sidste Fag.

Om det nu var Rektors Opsang eller i nogen Grad Uheld der havde fremkaldt det mistrøstige Halvaarseksamens Resultat husker jeg ikke, men jeg opnaaede da som Slutresultat at faa $69\frac{1}{3}$ Points, 20 Points mere end om Vinteren, og da der til 1. Karakter krævedes $65\frac{2}{3}$ Points, var jeg jo godt tilfreds med Resultatet.

Som Censor mødte en Række fremmede Personer, men kun en mere kendt, nemlig selveste Professoren i Matematik Julius Petersen, hvis Lærebøger vi havde terpet Dag ud og Dag ind.

Jeg optraadte forresten som »Mæcen« den Dag jeg havde været oppe i Naturhistorie, idet jeg forærede Skolen et Vildsvinekranie, som jeg et Par Maaneder tidligere havde fundet i Ravnholt Dyrehave, slæbt med hjem, hvorefter det i en Maanedstid havde ligget gravet ned i Jorden i læsket Kalk, senere havde jeg ude i vor Have kogt det i en gammel Jerngryde, saa det var i fint præpareret Stand, da jeg afleverede det; formentlig findes det den Dag i Dag i Skolens zoologiske Samling.

Til 4. Klasses Hovedeksamen var vi 22, der var oppe (16 Grækere og 6 Matematikere) og bestod alle, af disse gik nu de 4 ud, desuden var 4 oppe til Præliminæreksamen;

vi var saaledes 18 tilbage, men blev efter Sommerferien ved Indtrædelsen i 5. Klasse forøget med ikke mindre end 11 nye: 5 Oversiddere, 1 fra Øster Borgerdydsskole (paa Grund af Faders Forflyttelse til Odense), 1 af Realisterne, N. H. H. Brandt (nu Inspektør ved Arbejds- og Fabrikstilsynet i Svendborg), som altsaa næste Aar skulde tage Tillægsprøven i Latin for at komme op i 6. Klasse, og 4 helt nye (Præliminarister, som havde taget Tillægseksamen i Latin og eventuelt i Græsk).

Af de 29 gik de 2 ud i Løbet af Skoleaaret, 1 døde i Foraaret 1899, 2 gik ud efter Eksamen i 5. Klasse og 4 blev Oversiddere, saaledes at vi var 20 tilbage, der Aaret efter rykkede op i 6. Klasse.

I en tidligere Artikel har jeg allerede skildret Forandringen fra almindelig Skoledreng til Gymnasiast, men for mit Vedkommende blev disse 2 Aar yderligere stærkt afvigende fra de første 3 derved, at jeg en Del af næstsidste og hele sidste Skoleaar kom til at bo i Odense i Stedet for at tage med Toget og fik endelig derved Lejlighed til at dyrke Klassekammeratskabslivet. Baade denne Omstændighed, min levende Interesse for hele Mimerlivet, hyppige Besøg i det gamle, hyggelige Odense Teater og en personalthistorisk Interesse, som bl. a. gav sig Udslag i Udarbejdelsen af et endnu henliggende ufuldendt Manuskript til Biografier af Odense Studenterne 1850-1890, gav imidlertid nogle uhyggelige Bagslag med Hensyn til mit Skolestandpunkt.

Overgangen fra 4. til 5. Klasse var meget følelig; vi slap nu for Fagene Geografi, Naturhistorie, Matematik, Regning og Tysk og fik af nye Fag Litteraturhistorie, Oldnordisk, Engelsk og Fysik samt Astronomi. Af nye Lærere fik jeg Rektor i latinsk Prosa (den latinske Poesi og Latin ex tempore varretoges af Wilhjelmsen), Johnsen i Oldnordisk,

Kaas i Engelsk, Karl Schmidt i Fysik og Pastor Barsøe i Religion.

Der har i »Odenseaner Samfundets Tidsskrift« været skrevet meget om min gamle højtagtede og højtansete Rektor P. J. Petersen endda ogsaa paa Vers. Jeg havde indtil dette Tidspunkt kun været i personlig Forbindelse med ham ved det omtalte Møde efter Halvaarseksamenen i 4. Klasse. At Rektor var en betydelig Administrator — han havde ogsaa en høj Stjerne inde i Kultusministeriet — er hævet over enhver Tvivl, men som Lærer syntes jeg ikke, at han var fremragende, hans Undervisning var kun Oversættelse, Analyse og Syntaks; nogen Forstaaelse af og Indblik i de latinske Forfattere var der ikke Tale om at give os, hans Undervisning var tør og skematisk og fra det Øjeblik han traadte ind i Klassen til Klokkerne ringede ud, faldt der ikke et Ord udenfor Dagens Pensum. Det er muligt, at Rektor maaske nærrede nogen Interesse for os, man havde i hvert Fald til Tider Følelsen af, at han kunde være ret forstaaende overfor os og fulgte vor Udvikling, men Afstanden mellem Rektoren og Discipelen var for stor til, at der overfor den enkelte Elev kunde vises nogen ydre Interesse. Fra Skoleballerne vidste vi, at han var i Besiddelse af en vis tør Humor, som gav sig Udslag i den versificerede Tale, som han hvert Aar holdt, inden Bordet blev hævet nede i Gymnastiksalen, ligesom han ogsaa sagdes at være en udmærket Selskabstaler. Vi kendte alle Historien om den Tale, som han havde holdt ved en Middag hos Biskop Stein, hvor han havde haft Bispinden til Bords og sagt, at han, naar han havde en saa udmærket og intelligent Dame til Bords, uvilkaarlig maatte spørge sig selv, om han som Pebersvend alligevel ikke var kommet paa en forkert Hylde, og, føjede han til, jeg har jo ganske vist Tante Laura, men jeg føler mig dog i

Øjeblikket ikke ganske sikker paa o. s. v. I Skoletimerne kom denne Side af hans Væsen aldrig frem, her bevarede han altid Masken som Inkarnationen af Institutionen Odense Kathedralskole i Renkultur. Wilhjelm's Undervisning i latinsk Poesi, Latin ex tempore og latinsk Version var fuldkommen aandløs, den var endnu mere pedantisk og farveløs end Rektors.

Jeg har hidtil ikke omtalt Johnsen (Gøbbe), som vi dog havde haft i Tysk i 2. og 4. Klasse. Gøbbe var en uhyre rar og venlig Mand, og dette blev af os misbrugt i de mindre Klasser til al mulig Slags Sjøv. Han havde ingen Evne til at sætte sig i Respekt, og hans underlige Blanding af Dansk og Islandsk fremkaldte ofte vild Jubel. Af og til søgte han i en determineret Tone at appellere til vor Æresfølelse, men det hjalp ikke ret meget. I 5. og 6. Klasse gik det forsaavidt bedre, vi var optaget af Lektierne til de efterfølgende Timer og førte ingen Krig med ham. Som Eksempel paa, hvordan vi fuldkomment negligerede ham og Oldnordisken husker jeg fra en Time, at Gøbbe udtalte Ønsket om at høre Bolvig eller som det lød i Gøbbes Mund: »Saa kan den Bolvig der fortsætte der«. Bolvig, som havde været optaget af at gøre sin danske Stil færdig, slog op paa maa og faa i Wimmers Læsebog og begyndte at læse op, hvorpaa Gøbbe i en melankolsk Tone udbrød: Ja, Tak, det kan være nok der, sæt Dem ned der og kryb i Hul! Hans Kaudervælsk af Dansk og Islandsk var forbløffende.

En ældre Elev, nuværende Dommer Otto Jensen i Faaborg, havde samlet en hel Bog med 3—400 Gøbbefortællelser, men nogle af dem lød dog noget konstruerede, selvom det maatte indrømmes, at det var utroligt, hvad han kunde sige. Det danske Sprog lærte han aldrig.

Karl Schmidt var en ret original Lærer.

Hans Hovedinteresser var Napoleon, Kommunalpolitik og Odense Teater, han var i det hele meget levende og alsidig interesseret. Schmidt var aldrig ophøjet, han fortalte os om sine glade Studenterdage og spurgte hver enkelt af os, hvad vi nu havde tænkt at studere og hvorfor, han optraadte som Foredragsholder og Oplæser i »Mimer« og gjorde det udmærket. Hans Undervisning var derimod mindre bevendt, man havde altid Følelsen af, at det for ham var lidt af en Plage, hvad ogsaa Udtalelser af ham kunde tyde paa. Naar vi alligevel aldrig kom paa samme Talefod med Schmidt som f. Eks. med Gredsted, laa det i, at Schmidt var meget partisk og gjorde Forskel og ogsaa i, at han pludselig efter sine Studenterhistorier kunde slaa om og blive bidsk og krakilsk.

Medens alle de andre Lærere nærrede omtrent lige saa stor Respekt for Rektor som Eleverne, ligesom Afstanden mellem ham og dem relativt var ligesaa stor, lod Schmidt sig aldrig imponere af ham; engang kom vi til at overvære en lidt pinlig Scene foran Fysikklassen, hvor Schmidt svarede Rektor igen i en meget bestemt og ret udfordrende Tone, hvad der vilde have været fuldkomment utænkeligt, at nogen anden Lærer havde turdet. Schmidt fungerede som Rektor under Sygdom, og der er ingen Tvivl om, at han vilde være blevet en dygtig Rektor, men som Matematiker var han efter de da gældende Lovbestemmelser afskaaret fra at kunne avancere. Da jeg i Begyndelsen af 1920'erne var Postinspektør i Odense, besøgte jeg Schmidt 2 Dage før han døde, han var i straalende Humør og huskede hver enkelt af Aargangen 1900, kun løber jeg rundt i det, sagde han, naar den eller den Hansen eller Nielsen nu pludseligt hedder noget helt andet.

I Begyndelsen af November 1898 flyttede

jeg saa ud til Odense, hvor jeg fik Ophold paa Missionshotellet paa Klostervej; her boede i Forvejen min Klassekammerat Joh. Chr. Balslev (nu Sognepræst ved Vor Frue Kirke i Aarhus), kaldet Haarslev, til Adskillelse fra Vigerslev- og Paarup-Balslev'erne, og Formanden i »Mimer« Ejnar Hansen (nu Overretssagfører i København). Vi havde et meget hyggeligt og fornøjeligt Kammeratskabsliv med hyppige Besøg af andre Klassekammerater og tit Højtlesning om Aftenen, indtil vi fik lært Haarslev at spille L'Hombre, som saa afløste Højtlesningen.

Efter Julen kom Halvaarseksamenen, hvor det hurtigt viste sig, at de mindre nødvendige, men morsommere Beskæftigelser havde bragt nogle slemme Huller i Studierne. Alligevel blev Kortene og Teaterturene ikke forsømt, og hvor blev der spillet god Komædie paa det gamle Odense Teater; som Regel havde Albert Helsingreen Forsæsonen, og 2. Juledag rykkede August Rasmussen ind. Det var baade gammelt og nyt, der blev spillet og spillet fortræffeligt af de bærende Kræfter: Albert Price, Stigaard og Frue, Direktørens Frue, Alfred Cohn og Ellen Diedrich, naa, men det er en anden Historie, som er skildret ganske udmærket i Karl Schmidts ypperlige Odense Teaterhistorie, der udkom kort efter, at det gamle Teater havde lukket sine Porte for sin glørværdige Tilværelse.

Naar jeg tænker paa det Kammeratskabsliv, der blev dyrket, slaar det mig, at ingen af os havde vort Hjem i Odense, det var Valdemar Petersen (Vippe) fra Sophienlund ved Ringe, Axel Meier fra Kerteminde, begge i Kraft af deres poetiske Evner bærende Kræfter i »Mimer«, Halvor Jessen fra Tommerup, Daniel Holm (Bis) fra Einsidelsborg og Bolvig (Bolle) fra Bogense, der var Ejner Hansens, Balslevs og min nærme-

ste Omgangskreds. De Indfødte er nok blevet holdt mere til Bogen i Hjemmene.

I Begyndelsen af Marts 1899 flyttede jeg hjem igen, begyndte igen Togturene og Timerne hos Gredsted. I Anledning af min Afrejse arrangerede vi 3 Kontubernaler plus Bolvig en større L'Hombreaften med Servering af Østers, som ingen af os før havde smagt; Fremgangsmaaden var meget primitiv, idet vi lukkede dem op med vore Lommeknive, parterede dem og skyllede dem ned med Pilsnere! Som et Minde har jeg nu i de mange Aar brugt den ene af disse Østersskaller som Askebæger!

Afrejsen fra Odense blev nok min Redning med Hensyn til Oprykningen i 6. Klasse. Mine Halvaarseksamens Points var i betænkelig Grad i Nærheden af Bunden af 2. Karakter, og Betingelsen for Opflytning i øverste Klasse var i hvert Fald en anden Karakter, der ikke maatte ligge for langt fra første. For mig var det Knald eller Fald, at blive Oversidder i 5. Klasse og blive Student i en Alder af c. 20^{1/2} Aar var udelukket.

De fleste kender sikkert Eksamensdrømme og vist altid fra den ubehagelige Side, det gaar i Drømme altid saa galt som muligt. Naar jeg drømmer om Eksamen, er det altid 5. Klasses Eksamen, jeg er oppe til, aldrig Artium eller statsvidenskabelig Eksamen. Der synes heri at være Bevis for, at dette Hop fra 5. til 6. Klasse virkelig har gjort et stærkt Indtryk paa mig; at det ogsaa gjorde det i Øjeblikket, erindrer jeg meget tydeligt, Maanederne Maj—Juni 1899 tilbragte jeg under en stærk Depression Det var med et Lettelsens og Befrielsens Suk, at jeg d. 13. Juli afsluttede min Eksamen med kun 4 under 1. Karakter, som endda vilde have været naaet, hvis min latinske Version ikke havde været negativ. Dagen efter havde vi Translokation, og jeg blev flyttet op i 6. Klasse som Nr. 18 af 20, 2

havde ikke deltaget i Eksamen paa Grund af Sygdom og blev flyttet op som Nr. 19 og 20, men jeg havde jo Lov til at tro, at selvom de havde været raske, vilde jeg have været i Stand til at slaa dem!

I Løbet af Sommerferien blev jeg fra det nye Skoleaars Begyndelse indlogeret hos Enkefru Dethlefsen, som boede i Oluf Bagersgade sammen med 2 Døtre, der var Lærerinder ved private Pigeskoler. Jeg kom her til at bo sammen med Axel Bolvig, som var flyttet op i 6. Klasse som Nr. 17, saa ingen af os stod som Repræsentanter for Dygtigheden eller Fliden i Klassen. Men Bolvig havde ganske anderledes Sprogsans end jeg, hvad han i Løbet af 2 Timer kunde faa proppet ind i Hovedet af Lektier, maatte jeg have den dobbelte Tid til. Der blev heller ikke Tid for ham til at ofre mange Timer paa Lektierne, han havde mange udenoms Interesser, var ivrig L'Hombre-, Skak-, Kricket- og Violinspiller — meget musikalsk var han —, desuden Skolerevyforfatter, det meste af Aaret Redaktør af »Vrøvlebogen« og stor Balløve; desværre gik det ikke op for mig, at de Friheder, som han i Kraft af sit hurtigere Nemme kunde tage sig, kunde jeg ikke tillade mig. Naar vi i Eftermiddagstimerne satte os til Skakbordet eller han i Mørkningen tog sin Violin og spillede Schumanns Träumerei, Sæterjentens Søndag eller noget andet med lidt Weltschmerz i, kunde Latinen og Græsken desværre godt passe sig selv.

Ved Begyndelsen af det nye Skoleaar fik vi efter Skousboes Afsked den nye Time-lærer, cand. mag. Karl Mortensen i Litteraturhistorie og dansk Stil. Fra en tidligere Klassekammerat i Nyborg, der nu var bosat i København, og som havde haft ham paa et Aftenkursus, havde jeg i Begyndelsen af August faaet Brev med Lykønskning i Anledning af Mortensens Ansættelse ved Skolen.

Han var heri fremhævet som noget særlig udmærket. For os i 6. Klasse kom det dog til at forme sig noget anderledes. Mortensen gav os straks i den første Time en fri Stil, der hed: En æstetisk Bedømmelse af Grundtvigs Digt paa Mindestenen over de Faldne ved Sjællands Odde (»De Snekker mødtes ved Nat paa Hav«). Om han hermed straks paa Forhaand vilde pointere Afstanden mellem Lærer og Elev, eller hvad han nu har tænkt sig, ved jeg ikke, men vi blev i hvert Fald fornærmede og besluttede kun at besvare den med højst $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Side og var vel iøvrigt ej heller i Stand til mere. Forholdet blev en vedvarende væbnet Neutralitet fra begge Sider, og Mortensen kaldte os altid i Tiltale kollektivt: 6. Klasse! Et Par Maaneder før vi blev Studenter, lykkedes det os imidlertid at komme op over Mortensen. Skolen havde Besøg af en tysk Skolemand, som bl. a. overværede Mortensens Undervisning i Dansk i 2. Klasse. Mortensen havde ladet Klassen afsynge: Brat af Slaget rammet — hvad vel ej heller var særlig vel overvejet, men derefter tilføjet: Wir singen es nur, wir denken es nicht! Jeg ser endnu for mig de Ansigter blandet af halvkvalt Graad og Ophidselse, hvormed nuværende Lektor ved Birkerød Kostskole Leon Zerlang og Kredslæge i Odense Johan Kaas i det paafølgende Frikvarter kom stormende hen til 6. Klasse for at forklage Mortensen overfor os. Nu var der endelig Lejlighed til at sige Tak for »den æstetiske Vurdering«, og den nuværende Kontorchef i Jern- og Metalindustriens Sammenslutning Valdemar Jensen paatog sig i den følgende Dansktime at være Skarpretter. Straks ved Timens Begyndelse gik han op til Kathedret og forelagde Sagen for Mortensen, som blev rød i Hovedet og øjensynlig følte sig meget ilde berørt. Han fremkom med nogle Udtalelser om, at »de Smaa« maatte have mis-

forstaaet ham, men dog paa en saadan Maade, at vi følte os som Sejrherre. I de sidste Maaneder blev Forholdet derefter bedre. Det var, som om der var bragt Ligevægt i Forholdet mellem den unge Lærer og Mesterlektionen. Iøvrigt maatte jeg indrømme, at min Ven i København havde ganske Ret i sin Bedømmelse af Mortensen, hans Undervisning i Litteraturhistorie var virkelig meget levende og gav os en god Forstaaelse af dansk Digtning, ligesom hans danske Stiletimer og Gennemgangen af Stilene — bortset fra den uheldige Introduktion — var vækkende og belærende.

Som jeg allerede har beskrevet i en tidligere Artikel, havde vi en meget livlig Mimersæson. Vi fik nogen Forbindelse med Sornerne, havde Besøg af »Balder«s Formand, den senere Statsadvokat N. A. Kiørboe, et Hold fra 5. og 6. Klasse var i September til Kricketkamp i Sorø under Ledelse af den senere Rektor i Nykøbing Fl., Dr. phil. S. A. Christensen, og i Begyndelsen af December — antagelig Holbergs Fødselsdag — var 3 Repræsentanter fra »Mimer« Gæster hos »Balder« i Sorø. I »Mimer« var jeg Aarets Arkivar og havde desuden Korrespondancen med »Heimdals« i Birkerød og Odense Studenterklubben »Odin«, som var stiftet af 2 af Studenterne fra 1898 nuværende Dommer i Faaborg Otto Jensen og Rektor ved Christianshavns Gymnasium Fredr. Bøgh og til hvis bærende Kræfter desuden hørte 2 af Studenterne fra 1899 nuværende Overretssagfører i København Ejner Hansen og Axel Meier, der døde i en ung Alder som Journalist ved »Riget«.

Mangen en Søndag Formiddag tilbragte jeg med historiske Studier af Arkivet paa Skolen, navnlig husker jeg, at Pakken »Res judicales« vakte min udelte Interesse. Derfra gik Turen hen til Jessen, som det lykkedes den Kreds, der sluttede sig til ham, at

gennemføre hele Aaret som »Mimer«s Sekretær; der var altid nok at drøfte angaaende den foregaaende Aftens Begivenheder i »Mimer« under en rask Tur ud ad Ruggaards Landevej.

Desuden havde vi fast ugentlig L'Hombreaften om Mandagen; Klubben bestod af Bolvig, Jessen, Balslev (Haarslev) og mig; den gik skiftevis paa Tur hos os, og det var altid glade, fornøjelige Aftener, hvor Discussionen gik livligt samtidig med Spillet. Iøvrigt skulde der kun en ringe Anledning til, at vi følte Nødvendigheden af at have en ekstra ugentlig Spilleaften.

Men Lektierne, ja, de kom jo rigtignok mange Gange kun i anden Række; jeg husker, at jeg engang i Efteraaret 1899 begyndte at føre Kontrol med mit daglige Hjemmearbejde, som ret pompøst begyndte de første Dage med 4 Timer 45 Minutter, saa var der jo dog ofret $10\frac{3}{4}$ Time paa Skolen og hvad dertil hørte, men hurtigt gik Timetallet ned til $3\frac{1}{2}$ Time, og Kontrollen gik derefter i Staa!

Hen paa Efteraaret blev det Skoleballet, der optog Sindene og Tankerne; det gjaldt først om at sikre sig Zerlangs Assistance, uden ham intet Skolebal. Na, Zerlang havde jo selv Ungdom, der gerne vilde til Skolebal, saa han blev besejret, selvom det vistnok gav ham meget Besvær og Mas. Ganske vist var der 3 Baldirektører, men disse var jo dog nye fra Aar til Aar, medens Zerlang var det faste Punkt i de aarlige Forberedelser. Baldirektørerne blev Bolvig, P. V. Wulff og Vald. Krarup, som skulde gaa rundt at invitere Skolens Eforat og ved Bordet skulde tale for Rektor, Lærerne og Damerne. Af Lærerne var iøvrigt Gredsted meget interesseret i Skoleballet og gav i Historietimerne de 3 Direktører en Mængde Raad og Vink baade med Hensyn til Maden, den tempererede Rødvind og den lidt for sva-

ge Belysning nede ved Biblioteket, hvor der sagdes ved tidligere Skoleballet at have været rigeligt med Kys i Krogene! Vor Interesse for Skoleballet drev det endogsaa saa vidt, at vi tog Dansetimer i forskellige nye Danse hos Odense-Experten, Frk. Prøvensen. Den sidste Uges Tid hørte jeg daglig Bolvig i hans Tale for Rektor; han havde, naar han var kommet igennem den, faaet den Vane at sige: Med disse Ord vil jeg bede Dem hælde Deres Glas ud i Hovedet paa Skolens Rektor, hvad da ogsaa medførte, at han nær havde forsludret sig i det afgørende Øjeblik! Skoleballet blev iøvrigt meget vellykket, og navnlig gjorde en Sang af Halvor Jessen for Damerne stormende Lykke.

Jeg har tidligere omtalt Mimergilderne, navnlig Dimittendgildet d. 28. April 1900, hvor det ogsaa blev en Sang af Jessen, der gav Gildet den rette Stemning og Karakter.

Saa oprandt den sidste Skoledag, d. 15. Maj 1900, det var en ejendommelig Følelse, at den daglige Tilværelse gennem 13 Aar nu var forbi. Dagen forløb iøvrigt traditions-mæssigt. Vi mødte alle med Rose i Knap-hullet, og Kl. 11 fandt Uddelingen af »Ro-stock«erne Sted til de andre Klasser, medens Smørkagerne var forbeholdt os selv.

Derefter var der Læseferie i c. 4 Uger til 10. Juni, og der var mange Huller at stoppe, desværre for mange, men det var alligevel ikke med samme Ængstelse jeg imødesaa Artium som Eksamenen Aaret forud; nu var det jo dog i alle Tilfælde Slut med Skolelivet, hvordan saa end Resultatet maatte blive.

Ved Læseferiens Begyndelse flyttede jeg hjem og korresponderede med Jessen og Balslev, som ligeledes tilbragte Læseferien i Hjemmet. Selvom deres Breve var præget af Situationens Alvor, kom det stadig frem i Brevene, hvorledes Studenterhuen vinkede

efterfulgt af en dejlig, lang Sommerferie uden nogen paafølgende 19. August.

Mandag d. 11. Juni mødte vi saa til skriftlig Eksamen. Vi begyndte med bunden Opgave i dansk Stil: Kong Christian den 8nde og Oppositionen! de følgende Dage havde vi fransk Stil, latinsk Version (Matematikerne aritmetiske og geometriske Opgaver) og dansk Stil (fri Opgave): Hvilke Fordele og hvilke Farer har det for et Land at være et stærkt søgt Turistland? Det første mundtlige Fag var Historie, hvor vi til Gredstedes store Forbitrelse havde den unge Dr. phil. P. Munch til Censor. Gredsted var meget konservativ og betragtede med stor Skepsis de yngre radikale Historikere. Hvad der ikke gjorde Sagen bedre var, at Munch af og til rettede smaa Sidespørgsmaal til Eksaminanden. En af de sidste Dage i Maanedens havde vi Fysik og Astronomi. Jeg trak en Seddel, hvorpaa der stod: Det frie Fald! Jeg havde aldrig forstaaet et Ord af dette Spørgsmaal, og det blev i høj Grad et frit Fald, hvor jeg blev slaaet ud med Hensyn til Spørgsmaalet om 1. Karakter. Det meste af den første Uge i Juli Maaned var der ikke Eksamen paa Grund af Landmandsforsamlingen i Odense, som overværedes af Kronprinsfamilien. Iøvrigt manglede nu Grækerne kun Græsk og Latin, Matematikerne kun Fysik. Disse Fag blev gjort færdige d. 9. og 10. Juli. Som Censor i Latin og Græsk mødte selveste Formanden for Undervisningsinspektionen, Professor, Dr. phil. M. C. Gertz. Han var af Wilhjelms holdt frem for os som et forfærdeligt Skræmmebillede, en østerlandsk Despot, som vilde lade Flertallet af os dumpe til Artium. Fra Balslev fik jeg et Brevkort, hvor der stod: »I Dag rykkede jeg altsaa som første Mand (vi var oppe alfabetisk!) i Marken mod den østerlandske Despot, som imidlertid viste sig som snakkende med og sigende Vittig-

heder!« Mine Præstationer gav ham nu ikke Anledning til det sidste, men iøvrigt var det en ret haard Belastning at komme ud for i 50 Minutter at blive eksamineret i latinsk Prosa, Poesi, Litteraturhistorie og Latin ex tempore. Jeg var oppe som næstsidste Mand d. 10. Juli, og om Aftenen samledes vi alle med de flunkende nye Studenterhuer paa Flakhaven og kørte i 5 aabne Droscher ud til Artiumsgildet i Fruens Bøge, hvor Festen fandt Sted i Skovlyst hos Md. Hansen. Det blev et overordentlig vellykket Gilde, der var straks en egen Stemning over det at samles sidste Gang. Jessen havde i flyvende Fart om Eftermiddagen faaet skrevet en Sang, som straks blev sunget ved Bordet, og efter Spisningen inden Soldet var vi en Tur langs Aaen over til Dalum i Fuldmaaneskin og med duftende Høstakke paa Aaens Bredder. Med Hostrup sang vi: Se, Vejen er aaben, og Verden er vor! Vi var de frie Borgere i Aandens Verden! Den 14. Juli kom saa Translokationen og Afskeden med Skolen. Vi mødte som ved Eksaminen i Kjole og Hvidt. Adjunkt Rasmussen holdt Foredrag om Naturvidenskabens Udvikling i det 19. Aarhundrede og medgav os Skolens Farvel. For sidste Gang som Elever sang vi: »Hellig er vor Ungdoms Lyst« og saa til Slut: »Concinamus, o sodales«!

Kl. 11¹/₂ var Translokationen forbi, og hermed lukkede Skolens Porte sig for os som dens Disciple, nu var vi frie; franke og frie akademiske Borgere! Fra Skolen gik vi i sluttet Trop hen paa Flakhaven og blev fotograferede og spredtes derefter for alle Vinde for aldrig mere at samles.

Til 25 Aars Studenterjubilæet mødtes vi kun 8 af de 20.

Mange Gange senere er jeg gaaet forbi den store, 3-fløjede, røde Bygning, set op til Klassevinduerne og mindet den Tid, da man sad som Skoledreng bag de tykke Mure.

Hvormange Minder er der ikke knyttet til de snart glade, snart bitre Timer daglig fra 8—2 bag dens Vægge!

Der er nu gaaet over 43 Aar siden den Dag, da Rektor overrakte os Artiumsbeviset, og efter at S. A. Christensen og Karl Mortensen er gaaet bort i Løbet af de sidste Par Aar er nu af Lærerne fra den Gang kun Pastor (Stiftsprovst) Barsøe tilbage.

Men ogsaa blandt Klassekammeraterne er det tyndet ud. Den første af os, der faldt fra, var Knud Valeur, der døde af Tyfus d. 28. Januar 1904 paa Frederiksberg Hospital, den næste Charles Karstens, som ikke læste videre, men blev som Bankmand i Odense, hvor han døde engang i 20'erne. Den 3. var min gamle Kontubernal, Axel Bolvig, der ligesiden 1911 havde været Dommerfuldmægtig i Hjørring og ved en Guldbryllupsfest faldt død om under Dansen d. 29. Maj 1934, ¹/₂ Time før sin 52-aarige Fødselsdag. Senere er ogsaa Klassens Duks, Overretssagfører i København P. M. Poulsen, og Overretssagfører i Odense Valdemar Krarup afgaaet ved Døden. Nornerne spinder!

Nyt Pragtværk om Odense

Den allerede meget omfangsrige Litteratur om vor Barndomsby er nylig blevet forøget med et monumentalt Værk af *Olaf Wentrup* med Titlen: Gamle Odense, brogede Blade af Byens Historie. Flensteds Forlag, Odense 1943, 243 Sider. Bogladepris Kr. 14,75, smukt indb. Kr. 28,00.

Dette smukke Værk fremtræder i stort Kvartformat prydet med en Rigdom af Illustrationer, der vækker en Skare af Minder, glade og vemodige, hos den, der færdedes i

den gamle By, inden den moderne Tids ubarmhjertige Reformiver og Indbyggerantallets voldsomme Tilvækst fejede saamange af dens karakteristiske Træk tilside.

Denne Bog prætenderer ikke at give nye Bidrag til Odense Bys Historie, men den giver i en Række korte Kapitler stemningsfulde og fængslende Glimt af interessante Episoder i Byens sociale, politiske og literære Levnedsløb. Om *H. C. Andersen*, der ofte citeres, læser vi nogle smukke Strofer til et Helsidesbillede af hans Statue, ligesom vi faar fornøjelige Meddelelser om de tre store Lyrikere, der har kastet Glans over vor Barndomsby, *Ambrosius Stub*, *Carl Bagger* og *Emil Aarestrup*.

Bogen indledes med et begejstret Hyldestdigt, »Gamle Odense«, og slutter med en Hymne, »Du gamle Stad«, der ender med følgende Strofer:

*Du gamle Stad, min Barndomsby,
hvor Kirken over høje Tage
højt knejser med sit Spir mod Sky
som i de længst forsvundne Dage,
hvor Fremtid frem af Fortid gror,
jeg hilser dig, min By, bliv stor,
bliv stærk i Dagens Kamp og Strid,
følg Aanden i den nye Tid,
du gamle By med røde Tage!*

C. Br.

Gamle Odenseanere

Dødsfald:

Johannes Prip-Møller.

27. Maj 1889—30. November 1943.

Kun 54 Aar gammel er den verdensberømte Arkitekt Johs. Prip-Møller afgaaet ved Døden. Hans Livsgerning kom ved Tilfældets sælsomme Føjelse til at ligge i det himmelske Rige, idet han allerede i 1921 kom til Kina og studerede buddhistiske Klostre og Tempel, saa han har

kunnet berige Verdenslitteraturen med monumentale Værker paa Engelsk om buddhistiske Gudshuse.

Vore Medlemmer mindes endnu med Glæde Prip-Møller's Foredrag i Foreningen d. 13. Maj 1937 om sine Rejseindtryk fra Kina (se Tidsskriftets Nr. 13).

Hans mangeaarige Rejseliv under primitive, ofte farefulde Forhold fik skadelig Indflydelse paa hans Hjerte, og han bukkede under for Sygdommen i en Alder, hvor han følte, at endnu store Opgaver ventede ham.

* * *

Direktør *Poul Dessau* afgik ved Døden d. 23. Oktober 1943. Poul Dessau, af Aargangen 1912, var et interesseret Medlem af Odenseaner-Samfundet, hvor han var en glad og trofast Gæst ved vore Sammenkomster.

* * *

Den 5. Maj døde fhv. Lektor *F. V. Black* 78 Aar gammel. Fra 1902 til 1936 var han ansat ved Katedralskolen med Fransk som Hovedfag. Han nød stor og fortjent Anseelse som Lærer og var meget afholdt af sine Elever. For Udbredelsen af Kendskabet til fransk Sprog og Kultur har han virket meget fortjenstfuldt, bl. a. som mangeaarigt Medlem af Bestyrelsen for »Alliance française« i Odense.

* * *

Den 18. Februar afgik Redaktør *Jean Petersen* ved Døden. Han var Student fra 1911 og blev kun 51 Aar gammel. Som Journalist var han meget skattet og afholdt, og hans Interesser og Indsigt spændte over vidt forskellige Felter, ligesom hans Arbejdsevne var overordentlig stor. Hans Fagfæller værdsatte ham højt, og han var Bestyrelsesmedlem af begge vore store Journalist-Sammenslutninger.

★

Runde Aar:

Den 28. September 1943 fyldte Grosserer *Cornelius Petersen* 70 Aar. Som Søn af Storkøbmanden Peter C. Petersen i Odense følte han sig tidlig kaldet til at fortsætte Traditionerne fra Hjemmet helst paa en større Scene, og i 1903 flyttede han til København, hvor han startede en en gros Forretning i Manufaktur, der snart udviklede sig til en af de største i Branchen.

Det blev dog som Repræsentant for Handelsstanden i Almindelighed, at Cornelius Petersen kom til at indtage en førende Stilling, og paa en lang Række Omraader blev hans Energi og rige Initiativ kronet med betydelige og varige Resultater. Vi behøver blot at minde om Handels- og Kontoristforeningen, hvis Hus paa Bispetorvet tør tilskrives hans Initiativ, og i hvis Direktion han havde Sæde fra 1914 til 1934. Ogsaa i Manufakturhandler-Foreningen har man sporet Cornelius Petersen's ordnende Haand i Retning af at skaffe denne Forening eget Hus.

Paa flere andre fagligt betonedede Omraader har Cornelius Petersen været en virksom Foregangsmand, som f. Eks. for Handelsungdommens Op- læring og Undervisningens Fremme. Selv har han ogsaa udgivet flere Handelshaandbøger og internationale Reduktionstabeller.

Da H. C. Andersen-Samfundet's københavnske Afdeling blev stiftet, indtraadte Cornelius Petersen i Bestyrelsen som Viceformand, et Vidnesbyrd om Storkøbmandens levende Interesse for sin Fødebys største Søn.

* * *

Den 15. Juni fejrede den landskendte Presse- mand af Dynastiet Dreyer, Chefredaktør, cand. jur. *Poul Dreyer* sit 25-Aars Jubilæum som Medarbejder ved Fyns Stiftstidende. Poul Dreyer er en Pryd for Journaliststanden og bestrider paa udmærket Maade en Række faglige Tillidshverv. Men ogsaa paa andre Omraader er han virksomt interesseret, ikke blot i politisk Retning, hvor han følger Dynastiets Traditioner, men ogsaa i andre Henseender, hvor kulturelle Opgaver kaldes, f. Eks. Teatret og H. C. Andersen-Samfundet.

Vort Tidsskrift har Grund til at rette en Tak til Redaktør Poul Dreyer for elskværdig Bistand ved mange Lejligheder.

* * *

Den 1. Januar 1944 var det 25 Aar siden Dr. phil. *Lars Iversen* blev udnævnt til Direktør for vort fornemste Livsforsikrings-selskab. Han havde da allerede været ansat 19 Aar i Selskabet. Hans Indsats som Videnskabsmand og praktisk Leder af Statsanstalten vil for lange Tider sætte sine dybe Spor i dansk Forsikringshistorie.

* * *

Universitetskasserer, cand. jur. *J. V. Haugsted* fyldte d. 2. Sept. 1943 60 Aar, Grosserer *Erik*

Bencke d. 1. Februar 1944 60 Aar. Dommer *Svend Mose* d. 18. Maj 1943 50 Aar, Kontorchef *Kaj Henriksen* d. 10. Juli 1943 50 Aar og Rektor *Olaf Friis-Hansen* d. 28. Januar 1944 50 Aar.

* * *

Departementschef *Jakob Høirup*, Student fra 1912, udnævntes d. 18. Juli 1943 til Ridder af Dannebrog.

Foreningsmeddelelser

Ny Kasserer

Siden den 27. Maj 1936, da Landsretssagfører, Oberstløjtnant *Heinrich Koch* fratraadte som Kasserer, har Direktør *Aage L. Rytter* udført dette ansvars- og byrdefulde Hverv, og det er ikke mindst hans personlige Initiativ det skyldes, at der altid har været det ideelle Forhold mellem Debet og Kredit, naar Regnskabet skulde afstemmes efter et Aar med mange Restancer og større eller mindre Underskud ved vore vellykkede Sammenkomster. Odenseaner-Samfundet skylder Direktør Rytter bogstaveligt talt adskil- ligt udover den hjertelige Tak, vi her bringer ham for hans Virksomhed i de 8 Aar, der uden hans Bistand vilde have set endnu magrere ud, end de var paa Grund af Tidernes Ugunst.

Direktør Rytter har nu ønsket sig fritaget for Hvervet, og et andet Medlem af Bestyrelsen, Civilingeniør *Kaj Hauer*, har været saa elskværdig at paatage sig det.

★

Repræsentant

Som Repræsentant for Aargangen 1903 ind- traadte Seminarieførstander, cand. theol. N. H. Rasmussen i Stedet for afdøde Skoledirektør Chr. Høirup.

★

Rusmodtagelsen

der sædvanlig afholdes i Begyndelsen af November Maaned, blev for første Gang i Odenseaner-Samfundets Historie ikke afholdt i 1943. I Begyndelsen af Efteraaret var man i Bestyrelsen enige om i hvert Fald at udskyde Festen, men

da Spærretiden stadig udelukkede Aftensammenkomster, besluttede man helt at opgive Efteraarssammenkomsten med Modtagelsen af Russerne fra 1943.

★

Generalforsamling

Onsdag den 12. Maj 1943 Kl. 20 afholdt Odenseaner-Samfundet sin ordinære Generalforsamling i Haandværkerforeningens Lokaler, Dr. Tværgade 2, med følgende Dagsorden:

1. Formanden aflægger Beretning.
2. Kassereren aflægger Regnskab.
3. Valg af Medlemmer til Bestyrelsen. De efter Tur afgaaende er: Dommer G. Heide-Jørgensen, Fuldmægtig, cand. polit. E. Stampe Frølich, fhv. Justitsminister, Civildommer Harald Petersen, Klinikejer, Dr. Otto Møller og Redaktør, cand. jur. Poul Dreyer.
4. Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter.
5. Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra Odense Katedralskole i Sommeren 1943, at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse.
6. Eventuelt.

Generalforsamlingen havde samlet henved 50 Medlemmer, og efter at Formanden havde budt velkommen, og Dirigenten Direktør Walther Elmquist havde konstateret, at Generalforsamlingen var lovlig indvarslet, tog Formanden Ordet og aflagde Beretning om Samfundets Virksomhed i 1942:

Ved Generalforsamlingen ifjor den 12. Maj nyvalgtes i Stedet for Direktør Poul Dessau, der ikke havde ønsket Genvalg, Civilingeniør Kaj Hauer, der forøvrigt havde fungeret i Direktør Dessau's Sted siden Generalforsamlingen i 1941; de øvrige 5 Bestyrelsesmedlemmer, som efter Lovene skulde afgaa, Revisorer og Revisorsuppleanter genvalgtes.

Ved et kort Tid efter Generalforsamlingen afholdt Bestyrelsesmøde blev Formand, Næstformand, Kasserer og Sekretær genvalgt.

I det forløbne Aar har vi kun haft de obligate 2 Sammenkomster, nemlig foruden Generalforsamlingen, Rusmodtagelsen og Efteraarssammenkomsten den 4. November 1942; til sidstnævnte Sammenkomst havde meldt sig 75 Deltagere, hvoraf 14 Russer. Der var endvidere Re-

præsentanter for 40-Aars og for 25-Aars Jubilæarerne, dog desværre kun een Repræsentant for hver Aargang.

Rektor Friis-Hansen, Herlufsholm, holdt Rustalen, og Ritmester Lund-Hansen talte for Skolen; i Odenseaner-Samfundets Tidsskrift Nr. 19, som for nogle Dage siden er tilsendt Medlemmerne, findes et Uddrag af de Herrers Taler, som det er en Fornøjelse at genopfriske.

Bestyrelsen havde planlagt en Sammenkomst i Marts i Aar, den var tænkt som en Grønlandsaften med Foredrag med Film og efterfølgende Underholdning, men den ene Genvordighed efter den anden mødte os, saa Sammenkomsten ikke kom i Stand. Jeg skal ikke trætte med Detailler, men blot nævne, at de to gamle Odense-Studenter, vi havde henvendt os til, paa forskellig Maa- de var forhindret; tilmed var der mange Besværligheder med at skaffe Lokaler, og da endvidere Luftalarmerne begyndte at sætte ind — i Februar og Marts Maaneder, naaede vi op paa vistnok ialt 23 — opgav Bestyrelsen Sammenkomsten og venter paa bedre Held og bedre Tider en anden Gang.

Bestyrelsen har i det forløbne Aar afholdt 4 Bestyrelsesmøder, og Redaktionsudvalget har holdt 3 Udvalgsmøder.

Odenseaner-Samfundets Tidsskrift Nr. 19 er, som jeg nævnte før, udkommet for kort Tid siden. Ligesom omtalt i Beretningen ifjor, kan det ikke paaregnes, at Tidsskriftet udkommer mere end een Gang aarlig under de nuværende Forhold, mest paa Grund af Knaphed paa Midler, men ogsaa i nogen Grad paa Grund af, at Medlemmerne ikke synes besjælede af tilstrækkelig Iver efter at levere Stof til Bladet. Redaktionsudvalget modtager med Glæde Bidrag til Bladet.

Det sædvanlige Beløb paa 100 Kr., som vi aarlig bevilger til en Dimittend fra Odense Katedralskole, blev i 1942 tildelt Jørgen Rolsted, som er Medlem af Odenseaner-Samfundet. Der blev endvidere uddelt 6 Boggaver; Udgifterne til Bøgerne afholdes, som det vil erindres, ikke af Foreningen, men af enkelte Medlemmer.

Foreningens Kasse har nærmest paa Grund af, at der kun har været 2 Sammenkomster i Aar, klaret sig med et mindre Underskud, som imidlertid er ude af Verden. Bestyrelsen vil nødig stille Forslag om Forhøjelse af Kontingentet, hvilket der kunde være nogen Grund til, men

naar blot alle Medlemmer prompte vilde betale deres Kontingent, skulde Regnskabet kunne balancere, i hvert Fald naar der kun udkommer eet Tidsskrift om Aaret, og naar der ikke fremkommer større Underskud ved vore Sammenkomster.

Medlemstallet, der ifjor var 310, er i Aar steget til 320.

I det Aar, der er forløbet siden sidste Generalforsamling, er Grosserer Balslev afgaaet ved Døden. Grosserer Balslev var et af de mest trofaste Medlemmer til at møde ved vore Sammenkomster og var i flere Aar Revisorsuppleant i Foreningen.

Ogsaa andre Medlemmer har vi mistet. Statsgældssekretær Holmdal, der døde i November ifjor, var sidste Gang sammen med os ved Efteraarssammenkomsten i 1941 som 50-Aars Jubilær, hvor han talte og fremdrøg forskellige Minder fra Skoletiden.

I Marts i Aar er Dr. Holger Bisgaard fra Glamshjerg afgaaet ved Døden. Som bosiddende paa Fyen havde vi ikke megen Lejlighed til at se ham ved vore Sammenkomster, men vi kendte ham fra hans dygtige Lægegerning.

Af tidligere Lærere ved Odense Katedralskole er fhv. Rektor, Dr. phil. Karl Mortensen, fhv. Rektor, Dr. phil. S. A. Christensen og for nogle faa Dage siden fhv. Lektor Black afgaaet ved Døden. De ældre af os, som har haft dem som Lærere, mindes med Glæde disse 3 meget dygtige Lærere, og i det sidste Tidsskrift findes en Omtale af Rektor Mortensen og Rektor Christensen. Lektor Black var Medlem af Odenseaner-Samfundet, og vi, der var med til Generalforsamlingen i Odense i Foraaret 1937, fik Indtryk af, at Lektor Black, som da var til Stede, befandt sig fortræffeligt sammen med sine gamle Dreng.

Med Hensyn til Fremtiden har Bestyrelsen ment, at Afholdelse af Generalforsamlingen i Odense næppe kan ske under de nuværende Forhold, ligesom man har ment, at et Møde, hvortil Medlemmer fra andre Skolesamfund skulde indbydes, bør udskydes til bedre Tider.

Vi vil imidlertid bestræbe os for i Løbet af det Aar, som kommer, at arrangere en Sammenkomst for Medlemmer med Paarørende, vel nærmest et Foredrag — maaske ledsaget af Film og lidt anden Underholdning.

Som jeg nævnedes før, er Medlemstallet steget

til 320, men i Forhold til de mange Dimmitterende fra Odense Katedralskole, er Medlemstallet ikke stort.

Jeg skal slutte med at bede Medlemmerne virke for Tilgang af nye Medlemmer, for Tilslutning til vore Møder og endvidere tænke paa Foreningens Økonomi. Vi har et Medlem, som hvert Aar tilligemed sit Medlemskontingent indsender 100 Kr., der er sikkert andre Medlemmer, som uden at mærke det kunde sende et mindre Ekstrabeløb eller runde Kontingentet opad; det behøver ingenlunde at være større Beløb. Desværre er vi ikke saa heldig stillet som Roskildenser-Samfundet, hvor et enkelt Medlem har givet Tilsagn om, at han Resten af sin Levetid vil afholde alle Udgifterne ved den aarlige Rusfest for derved at vise sin Taknemmelighed mod sin gamle Skole.

Efter at Beretningen var aflagt forespurgte Dr. Errebo Knudsen, om Fraflyttere faar Foreningens Meddelelser, og hvorfor den i Beretningen nævnte paatænkte Mødeaften netop skulde være en Grønlandsaften, og han slog til Lyd for, at Underholdningen skulde ydes af fynske Kunstnere og helst med Emner fra Fyen. Formanden svarede og meddelte, at Foreningens Meddelelser udsendes til alle Medlemmerne, men naar Tryksagerne kommer retur flere Gange, kan vi ikke gøre mere; det vil være for kostbart at søge Adresserne oplyst gennem Folkeregistrene, og de Medlemmer, der saaledes forsvinder for os er netop de samme, der som Regel ikke betaler deres Kontingent.

Med Henblik paa Underholdning ved en Medlemsaften for Paarørende gjorde Formanden opmærksom paa, at Foredraget om Grønland netop var tænkt afholdt af en fynsk Kunstner, men at Bestyrelsen iøvrigt vilde være glad for gode Forslag til Programmet for Medlemsaftnerne.

Derefter aflagde Direktør Rytter Regnskab, og Direktør Elmquist oplæste Revisorernes Bemærkninger om, at alt var i Orden. Brock ønskede Oplysninger om de udestaaende Fordringer, hvortil Direktør Rytter bemærkede, at de slet ikke opførtes, da det vilde være et Falsum. Paa Foranledning af en Forespørgsel fra Brock redegjorde Formanden for hele Forholdet vedrørende Skolebladet »Punsch«, da ingen yderligere ønskede Ordet, blev der givet eenstemmig Decharge for Regnskabet.

De efter Tur afgaaende Bestyrelsesmedlemmer. Dommer Heide Jørgensen, Klinikejer, Dr. Møller, fhv. Justitsminister, Civildommer Harald Petersen, Redaktør, cand. jur. P. Dreyer, Fuldmægtig, cand. polit. E. Stampe Frølich genvalgtes.

Til Revisorer genvalgtes: Kontorchef Vald. Jensen, Lektor Holger Jensen og til Revisor-Suppleanter genvalgtes Universitetskasserer J. Haugsted og nyvalgtes Prokurist Th. Enrum i Stedet for afdøde Grosserer J. Balslev.

Den sædvanlige Præmie paa 100 Kr. til en Dimittend fra Odense Katedralskole bevilgedes.

Under Eventuelt talte forhenværende Skolebestyrer Physant om 50-Aars Jubilæet til Efteraaret, hvor han gerne vilde samle saa mange som muligt fra sit Hold (1893). Han oplyste, at der boede en Del i København, og der blev givet ham frie Hænder med Hensyn til Forberedelserne til Jubilæet.

Endvidere bad han os erindre ved Valget af Underholdning ved vore Mødeaftner, at vi er Fynboere, og at vi skulde lægge Vægt paa at hente Emnerne fra Fyen og saa vidt muligt vælge Fynboer blandt dem, der medvirkede ved Underholdningen. Selv om vi ikke alle er Fynboere, er vi dog alle knyttede til Fyn. Endvidere omtalte han de andre Skolesamfund: Herlovianersamfundet, Soranersamfundet og Haderslev Skole, der havde 375-Aars-Jubilæum forrige Aar, og som havde været tysk til 1940 bortset fra 1848—1864.

Formanden udtalte, at vi gerne vilde se saa mange af Jubilæarerne som muligt og omtalte Bestyrelsens Planer med Hensyn til næste Mødeaften med Paarørende, hvor det var drøftet at forevise en Film fra Langeland og Underholdning af Skuespiller Chr. Møller og eventuelt andre.

Student Krog (1942) havde lavet en Statistik over Medlemmer under Hensyn til Alder og paaviste, at der fra Aargangene 1916—33 kun var 26 Medlemmer, hvilket tydede paa, at de unge har tabt Interessen. Han opfordrede Bestyrelsen til at tænke paa at faa de unge Studenter med i Odenseaner-Samfundet.

Vicepolitiinspektør Dahl-Jensen oplyste, at han var 21-Aars Student, før han havde hørt, at Odenseaner-Samfundet eksisterede, og han foreslog, at der skulde en kraftig Propaganda i Gang for Foreningen.

Formanden redegjorde for Bestyrelsens Be-

stræbelser for at samle saa mange som muligt indenfor Odenseaner-Samfundet. Han omtalte Indstiftelsen af Repræsentantskabet, vor Forbindelse med Katedralskolen gennem Rektor Mogensen, vore Boggaver og Legat, der uddeles aarlig paa Skolen og om Bestyrelsesmedlemmernes Foredrag i »Mimer« om Odenseaner-Samfundet. Han lovede, at der, saa snart Forholdene tillod det, skulde blive holdt flere Møder for Medlemmer med Paarørende.

Da Dagsordenen var udtømt, og ikke flere ønskede Ordet, erklærede Dirigenten Generalforsamlingen for hævet, og Formanden udbragte det traditionelle Hurra for Dirigenten.

Ved det paafølgende Smørrebrødsbord sang vi vore Translokationssange. Mødet hævedes Kl. 22.40.

Studenterne fra Katedralskolen 1943

Ikke færre end 58 unge Mennesker dimitteredes ifjor fra Katedralskolen, deraf 39 Matematikere og 19 Nysproglige.

Matematisk-naturvidenskabelige Studenter:

Frederik Andersen, Mogens Bang, Jørgen Bondo, Helga Christiansen, Jens Rud. Hansen, Poul Jepsen, Aage Jørgensen, Knud Kamuk, Ingvard Karlsen, Preben Lademann, Mogens Landsfeldt, Fenn Laursen, Poul Madsen, Christian Mouritzen, Fridtjof Nielsen, Hans Henrik Petersen, Anna Plum, Bent Sonne, Bent Strange, Poul Højlund Sørensen, Villy Thrane, Klavs Tom-Petersen, Johannes Vig, Kay Winther-Hansen, Knud Andreas Berg, Poul Boe, Harry Dalgaard Christiansen, Allan Dreyer, Aksel Frandsen, Tom Friedrichsen, Alfred Skov Jensen, Johannes Jørgensen, Hans Koch, Jørgen Lange, Poul Larsen, Anna Mogensen, Herluf Rasmussen, Torben Ib Sørensen og Niels Tørring.

Følgende bestod den nysproglige Studenter-eksamen:

Diether Bernstorff, Anders Daugaard, Arne Dittmer, Povl Frejlev, Holger Gram, Harald Holm, Johanne Ingerslev, Ove Kaas-Petersen, Mogens Winther Larsen, Aksel Svane Laursen, Jens Leschly, Mogens Lindgaard, Preben Nielsen, Else Lykke Pedersen, Tove Pedersen, Jørgen Bjørnsen Petersen, Preben Rasmussen, Else Vang-Petersen og Niels Wélen.

Indholdsfortegnelse

over

„Odenseaner-Samfundets Tidsskrift“ Nr. 11-20

I Nr. 10, Side 188 bragte vi Indholdsfortegnelse over de vigtigste Artikler i Bladets 10 første Numre, fra 1926 til 1935, hvortil vi henviser.

	Side
Odenseaner-Samfundet: Ti Aar	189
Odenseaner-Samfundets Love	208, 248, 300
Odenseaner-Samfundet: Repræsentantskabet	300
Odenseaner-Samfundet: Vort Blad	218, 268
Odenseaner-Samfundets Generalforsamlinger	202, 220, 235, 248, 268, 283, 287, 297, 320, 338, 365
Odenseaner-Samfundets Møder og Sammen-	komster: Stiftelsesfest .....
	218
Rusgilder: 202, 220, 235, 271, 286, 302, 322,	341
Medlemsmøde	323
Skovtur	285
Odenseaner-Samfundets Medlemsliste: 205,	221, 249, 303, 323, 343
Boganmeldelse:	
<i>Olaf Wentrup</i> : Gamle Odense, af C. Br.	362
Digte og Viser:	
<i>Vilhelm Balslev</i> : I »Skoleminder« 191, 194,	238, 239, 257, 275
— I »Skolens Lærere«	212
— Den fynske Vise	286
<i>Svend Alsinger</i> : De danske Farver	289
<i>K. L. Kristensen</i> : Nu ringer Klokkeren — ..	309
<i>Halvor Jessen</i> : Dimittendgildesang	332
Rektorskifte	321
Rejseindtryk fra Kina. Af <i>J. Prip-Møller</i>	225
Fyens Stifts Læseforening 100 Aar	244
Gamle Odenseanere, Fødselsdage, Udnævnel-	ser, Dødsfald etc. 197, 211, 230, 232, 246, 268,
	282, 296, 316, 336, 363
Erindringer:	
Nogle Smaatræk fra mine første Læreaar,	
af <i>H. St. Holbeck</i>	209, 290
Glorup Have — Valkendorf Kollegium,	
af <i>H. T. Physant</i>	309
Foredrag:	
Indledning til Forstaaelse af moderne Ma-	
lerkunst, af <i>Emil Rannow</i>	233
Paa Rejse i Kinas buddhistiske Klostre,	
af <i>J. Prip-Møller</i>	233
Taler: Translokationstale af Rektor <i>Poul</i>	
<i>Mogensen</i> , 24 Juni 1938	253
Rustale den 8. November 1939 af Højeste-	
retssagfører <i>Viggo Holten-Bechtolsheim</i> ..	273
Skoleminder:	
Overlærer <i>J. C. Jacobsen</i> , af <i>Vilhelm Balslev</i>	191
Lektorerne <i>H. O. Hansen</i> , <i>Strøm</i> og <i>Black</i> ,	
af <i>Holger Jensen</i>	198
Lektor <i>Simeon (Larsen) Cronfelt</i> ,	
af <i>Vilhelm Balslev</i>	202
Overlærer <i>Niels Teisen</i> , af <i>Harald Balslev</i>	241
Spredte Minder fra den gamle Skole om-	
kring en gammel Lærer (<i>J. R. Zerlang</i>),	
af <i>Vilhelm Balslev</i>	256
En »Week-end« i gamle Dage,	
af <i>Vilhelm Balslev</i>	275
Skoleliv ved Aarhundredskiftet,	
af <i>A. V. Trojel</i>	293
Erindringer fra »Mimer«, af <i>A. V. Trojel</i>	329
Erindringer fra mit Skoleliv i Slutningen	
af forrige Aarhundrede, af <i>A. V. Trojel</i> ..	349
Andre Skoleforeninger:	
Besøg i »Mimer«, af <i>E. Stampe Frølich</i> ..	215
Et Besøg i »Mimer«, af <i>Poul Stærmosé</i> ...	295
Soransk Samfund, af <i>E. Stampe Frølich</i> ..	247
Lidt om Roskildenser-Samfundet,	
af <i>Axel Smidt</i>	280
Lidt om Metropolitanersamfundet	292
Roskildenser-Samfundets 25-Aars Jubilæum	315
»Soraner-Bladet«s Jubilæum	315
Lidt om Herlovianersamfundet af <i>Kai Stage</i>	314
Studenterne fra 1875	199
— - 1885	200
— - 1895	200
— - 1897	234
— - 1908, af <i>A. D.</i>	267
— - 1910, af <i>Marius Christoffer-</i>	
— - <i>sen</i>	200
— - 1911, af <i>Jean Petersen</i>	216
— - 1912, af <i>Poul Dreyer</i>	234
— - 1917	237
— - 1935	202
— - 1936	217
— - 1937	235
— - 1938	268
— - 1939	287
— - 1940	297
— - 1941	319
— - 1942	338
— - 1943	367